

ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΙΑΣ

Καὶ τώρα ἐτοιμάζονται φιλάνθρωπα στοιχεῖα
γιὰ τὸ χορὸ ποῦ πρόκειται νὰ δῶσῃ ἡ Δημαρχία.

ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Τὰ πόδια μας θ' ἀράγωμεν,
ἄλλ' δχι ως ἐκ περισσοῦ,
καὶ ἀργότερα θὰ γράψωμεν
τὰ τὸ χορὸ τοῦ Παρνασσοῦ.

(1) γῆς γῆς γυνής

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

'Εκ τῆς "Αρδρου":

«Πλὴν πόθεν ν' ἀρχίσῃ τις τὰ ἀνὰ τὴν ὑδρόγειον ἐπισκοπῶν;

«Τί δὲ πρῶτον τί δέ οὐστατον; » Λι έρωτήσεις αὐτοι
παρ' ἄλλου τιθέμενοι ήθελον ἔχει τὸν τόπον των· ήμεις
δέ οἱ νησιώταις οὐδόλως διστάζομεν δίκην ἀετώματος τοῦ
παρόντος ἀρθρου, θαλασσοκράτορα νὰ θέσωμεν Δύναμιν!»

*

'Εκ τοῦ Φαροῦ τῆς Σύρου.

«Ηκούσαμεν νὰ λέγηται ὅτι ὁ ὄδοντοιατρὸς Εὔαγ.
Γκηκάκης καὶ εἰς ἔτερος ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔξασκούσιν ἐν-
ταῦθα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὄδοντοιατροῦ οὐχὶ μόνον ἀνευ
τῆς ἀδείας τοῦ ιατροσυνεδρίου, ἀλλ' ὅτι στερεούνται τοι-
αύτης ἀδείας καὶ ἄλλων ἔθνων.

*

'Εκ τῆς Θεσσαλονίκης Καρδίτσας:

Οὐτως θὰ ὀνομάζωνται τοῦ λοιποῦ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως
ὧστ' ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγγηλοῦσται ήμῶν, οὐδεὶς, φρονοῦ-
μεν, τῶν ἀειμνήστων ἐγδόξων ἀγδρῶν τῆς Ἑλλάδος, θὰ
παραπονεῖται καθ' ἡμῶν, διότι ἔκαστος ἔλαβε τὴν θέσιν
του εἰς τὴν πόλιν μας.

Ρεμενοχίτης

ΒΙΒΛΙΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΣΗ-
ΜΕΙΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ οὐδὲ **H. Halopreau**. Ἑλ-
ληνισθέντα δὲ εἰς τὴν Β' ἐπόδιον; ὥπο Νικολάου Σ. Παρίση ίσχυρην
κ. τ. λ. — Τεῦχος πρῶτον.

'Ἐν ἀρχῇ καταχωρεῖται ἡ λίαν φιλόθεων ἐπιστολὴ τοῦ συγγραφέως παρ,
οὐδὲ ὁ μεταγλωττισμὸς ἀδητήσατο τὴν ἀδειαν τῆς μεταφράσεως εἰς τὴν καθ-
ήμας γλώσσαν, κατ' ἀξιόπαινον ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς πλείστους τῶν παρ' ἡ-
μῖν ἐκ μεταφράσεων ἀκείδοντας ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, μῆτινες μηδέ-
λως λαμβάνοντες ὥπιν δὲ ἐκαστον ἐπιστημονικὸν ἔργον ἔναις πνευμα-
τικὴ ἴδιοκτησία τοῦ ἐκπονήσαντος, οἰκοθεν καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως
τῆς συγγράψαντος προβαίνουσιν εἰς τὴν μεταγλωττισμὸν τούτου, ἔστιν δὲ
τροποποιεύντες κατά τι τὸν τίτλον ἢ ἀσημάντους, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ἀποχεῖς μεταβολὰς ἐπιφέροντες ἀκείδονται τοῦτο ὡς ἴδιον ἔργον.

'Ο Κ. Ν. Παρίσης, γνωστός καὶ ἐκ προγενεστέρων ἔργων του αἵ τις ἡ με-
τάρρασις τῆς Ιστορίας τῆς Ιατρικῆς τοῦ J. Bouillet, ἡ Αιθιοπία ὥπο Ιατρικὴν
ἴσποψιν, περὶ τῆς νέασσον "Υδρα; ὥπο Ιατρικὴν ὅμιν καὶ ἴδιως; τῶν νόσων
Τσανάκη, καὶ τῶν παθήσασιν τῶν δυτῶν, πολλαχοῦ τοῦ κατιμένου παρενε-
ραι ἴδιας σημανώσεις καὶ χρίσεις, ἐξ ὧν παρετίργησεν εἴτε παρὰ τῇ κλινικῇ
τοῦ ἀσθεμού καθηγητοῦ X. Τυπάλδου Πρετεντέρη, εἴτε παρὰ τῇ ιδιωτικῇ
του πελατείᾳ, εἴτε ἐν Αιθιοπείᾳ, εἴτε εἰς ὧν ἄλλοι "Ελληνες Ιατροί^{οι}
παρετίργησαν καὶ ζύγαφαν.

'Οδοίς τῶν πρὶν τὴν ιατρικὴν ἀσχολουμένων ἀγνοεῖ τὸν σπουδαιότητα
τῆς γενικῆς παθολογίας, εἰσαγωγῆς καὶ βάσεως οἰστος τῆς τε εἰδικῆς Νο-
σολογίας καὶ τῆς χειρουργικῆς παθολογίας· μετὰ τὰς ἔργασίας δὲ καὶ τὰς
ἀνακαλύψεις τῶν τελευταίων ἐτῶν, καὶ ἴδιως τῶν ποικίλων βακτηρίδων
καὶ παρασίτων ὡς αἰτιῶν τῶν πλείστων νόσων, καὶ τὴν ἀπομόνωσιν πλεί-
στων πτωματινῶν καὶ λευκομάτινῶν δὲ ὡν ἐξηγοῦνται ἀπογράφοντας πολλά
νεοτέρα φαινόμενα, ἡ δημοσίευσις ἐγχειρίδιου γενικῆς παθολογίας, συντε-
ταγμένου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεοτέρων ιδεῶν καὶ ἀνακαλύψεων καθιστάτο
ἀναγκαιοτάτη. οὐ μόνον γάριν τῶν φοιτητῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πρακτικῶν
ιατρῶν οἵτινες οὕτω δύνανται νὰ παρακολουθῶσι τὴν πρόσθιον τῆς ἐπιστή-
μης, καὶ μάλιστα ὅσοι δισκολεύονται περὶ τὴν ἀκριβῆ ἀντίληψιν τῶν ἐπι-
στημονικῶν ὥντων εἰς ἔνας γλώσσας.

ΚΑΙΡΟΣ ΧΑΜΕΝΟΣ. 'Τόπο τὸν τίτλον «Χωρὶς Μάνα», ὃ ἐν Γενεύῃ
διαχέντων κ. **H. L. Zengen** μέσησης, ἐδημοσίευτο πρὸ δύο περίπου ἑταῖρων
ποίημα, ὑπὲρ ὁ δόκτωρ Φραγκίσκος Φερράρες δὲ Μασέδο μετεγλωττισμὸν εἰς
στίχους πορτογαλλικούς. 'Επι τῇ μεταφράσει ταῦτη σύμενοις ἐντυγχθησαν
κρίσεις διὰ τὸν ποιητὴν, αἵτινες ἡνάγκασαν τὸν μεταφραστὴν νὰ ζητήσῃ
παρὰ τοῦ κ. Ζενεμπίσιον ἀνεκδότους στίχους, οὓς νὰ μεταγλωττίσῃ εἰς τὴν
πορτογαλλικήν, διπερ καὶ ἐγένετο ἀποστείλαντος τοῦ ποιητοῦ ὥπο τὸν τίτλον «Καϊρός χαμένος» δάφορα ποιημάτια, ἀτίνα ζύγαφεν ἐν ὥρᾳ σχο-
λῆς. Ταῦτα ἐδημοσίευθεν εἰς κεμφόν τεῦχος ἐν Γενεύῃ ἐλληνιστὶ καὶ
πορτογαλλιστί. 'Αναγγένοντες τινὰ ἐκ τῶν ποιημάτων, ἐπεισθέμεν, ὅτι δὲ κ.
Ζενεμπίσιος ἔχει γνωριμίαν ἴσως καὶ στενὴν μετὰ τῶν Μουσῶν.

ΕΝ ΜΕΣΩΙ ΤΟΥ ΗΕΛΛΑΓΟΥΣ. 'Ἐν μέσῳ τοῦ πελάχους εὐρίσκετο
ἀληθῶς δὲ κ. **A. Koromylas**, δέτε γράψαν τὸ ἀνωτέρω διηγημάτιον δὲν ἐ-
γνώριζε πῶς νὰ τὸ περιτάσῃ. 'Εκεῖ λοιπὸν ἀκούσας ἀφήγησον τινα, συνέ-
λαβε τὴν ιδέαν πᾶν, νὰ περιτάσῃ τὸ διήγημα, τὸ δόποιν ἐδημοσιεύθη εἰς τ-
ιθαιτερον τεῦχος κομφόν. Βεβαίως ἐκ τοῦ ἔργου του τούτου δὲ κ. **Koromylas** δὲν
ἀναμίνει νὰ κριθῇ. Εἶναι γνωστὰ τὰ ἄλλα του ἔργα εἰς τὴν καινω-
νιαν μας· καὶ τὸ παρὸν διηγημάτιον εἶναι ἐπίστρις καλὸν ὥποις καὶ τὰ ἄλλα
ἔργα του δὲ κ. **Koromylas**.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ. 'Ἐξεδόθη τὸ 7ον τεῦχος τῆς γραμμι-
τάτης βιβλιοθήκης τῆς δημοτικού καὶ Μπάρτ ιεδιδομένης. Τὸ ἐν
λόγῳ τεῦχος περιέχει τὸ Α' μέρος τῆς Λουζίης Μίλλαρ τῆς περιφέρμου
τραγιοδίας των Σχιλλέρου.